Ч. 240. Второк 8 падолиста (26 жовтня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і на зложеням оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

104 засїданє I. сесиї IX. періоду з дня 4-го падолиста 1910.

Суботнїшне засїданє сойму відкрив п. Маршалок краєвий ґр. Стан. Баденї о год. 10½ перед полуднем при великій участи послів.

Перед приступленем до дневного порядку відчитали секретарі внесені петициї, зголошені внесеня і інтерпеляциї.

Наглячі внесеня поставили: кн. Чарторийский і тов. о запомогу для погорільців громади Лежахова, п. Вітос і тов. о запомогу для громад навіщених заразою на худобу.

Інтерпелювали п. Целюх і тов. в справі будови школи в Плавнїй, а п. Содомора в справі безправного піднесеня стану води в ріцї Стрипі.

Для підпираня деяких петиций забирали голос пп. Миронюк-Заячук і Винничук.

З черги секретар п. Скварко відчитав два протести: клюбу послів українських і рускo-народної партиї против важности ухвал засїданя соймового з дня 3 падолиста.

П. ґр. Лев Пініньский яко предсїдатель буджетової комісиї вніс, аби як кождого року, тепер по замкненю буджету відсилано нові петициї обтяжаючі буджет до Видїлу краєвого.

Внесенє то ухвалено.

П. др. Левицкий забравши з черги голос, заявив, що яко першу точку нинїшного порядку дневного буджет на рік 1911. Рускі посли займали доси то становище, що першеньство повинна мати перед усїм справа реформи виборчої. Однак польска більшість давала першеньство буджетови. Звідси пійшла цїла борба. Однако з уваги на вислїд вчерашної конференциї предсїдателїв клюбів польских і руских, посли рускі хотять мати надію, що прийде до угоди не лише в справі виборчої реформи, але також в инших дуже важних справах культурних і економічних. (Оплески.)

Щоби же довести до тої згоди і аби Русини в тій важній справі могли скликати нараду мужів довірия з цїлого краю, бесїдник вносить, аби сойм ухвалив закрити нинїшне засїданє.

Русини зі своєї сторони мають щирий намір довести справу угоди до успішного кінця, але зависить то в переважній части від польскої більшости. Коли не хибне їй доброї волї і почутя справедливости, то велике то дїло може бути довершене для добра обох народів. Яко внїшну ознаку тої доброї волї нехай більшість прийме внесенє на замкненє засїданя. (Оплески).

По подібних промовах послів Короля і Дудикевича, забрав голос пос. Ґломбиньский і заявив іменем Поляків, що й їм зависить на доведеню до згоди і тому будуть голосувати за внесенєм п. Левицкого.

В голосованю внесенє п. Левицкого ухвалено одноголосно і п. Маршалок закрив засїданє о год. 11¼, перед полуднем, назначуючи слїдуюче на нинї о год. 9 рано.

В суботу і вчера відбували ся наради поодиноких соймових клюбів як руских так і польских. Предметом нарад була переважно справа виборчої реформи і порозуміня Поляків з Русинами.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — Новий кабінет у Франциї.

Є. В. Цїсар буде удїлювати загальних авдиенциий нинї рано в цїсарскім замку у Відни.

П. Міністер торговлї др. Вайскірхнер і управитель Міністерства рільництва Леп ви-

---

16)

З подорожи по Канадї.

(Зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Показало ся, що на озері Онтеріо ще гірше було їхати як по мори з Бремы до Нового Йорку. Через цїлу ніч кидали филї нашим судном мов пилкою і то не лиш вздовж але й вшир з такою силою, що здавало ся кождої хвилї, що нам вже конець приходить. Менї прийшла на гадку шкільна задача, в котрій я мусїв доказувати, що моря не роздїляють, але сполучають. Ох, нема то понад ту шкільну мудрість! Треба лиш переплисти через канал, щоби побачити, як невеличка смуга води може основно роздїлити два такі споріднені народи як Анґлїйцї і Нїмцї. А отсї филї тут, що з такою силою товкли ся об стїни нашого корабля, хибаж не роздїляли они тих людий, що жили над їх берегами? Вже тоті оба индиянські племена, що жили колись краєм сего озера, ненавидїли ся взаїмно; Гурони і Ірокези різали ся взаїмно, аж остаточно мало що не всї Гурони перенесли ся на тамтой сьвіт на ловецкі поля своїх предків. А хибаж пізнїйше білі жили в згодї з собою? Озеро се наповнє кровю творило сперш границю між Французами і Анґлїйцями, відтак між Анґлїйцями а Американцями. Нинї з анґлїйских кольоністів поробили ся самосьвідомі Канадийцї, але о дружбі з янкесами не хотять все ще нїчого й чути. Може бути, що Американцї і Канадийцї будуть за кілька сот лїт творити окрему расу, котра буде від нашої значно відрізняти ся, але приятелями так само не станутъ, як не стали ними на далекім сходї Азиї Хінцї і Японцї, котрих море так само роздїляє. Моря не сполучають, але роздїляють, пане професор!

Коли ми на другий день рано заїзджали до пристанї в Торонто, відбивало ся сонце з такою силою від зеленої безконечности озера, що треба було відвертати очи і радше хиба споглядати на то море домів, яке розтягало ся на березї. І ось зараз відозвав ся в менї якийсь спомин, чи не видів я вже десь тих широких, сїрих камінних будівель, котрі сповивав чорною ослоною дим з мягкого камінного вугля? Тоті величезні доми, котрим на чолї не було нїчо більше виписане як лиш пожиточність, а котрі все-таки були красні? От я собі й нагадав: то було в Чікаґо, в тім великім американьскім містї над недалеким озером Мічіґен, де будують такі самі доми, лиш що они там були ще висші, далеко висші як церкви і публичні будинки, підчас коли тут підоймав ся цїлий ліс вершків веж і бань церковних понад домами і так нададав місту европейского вигляду. Тепер міг я вже порівнати канадийскі міста з собою. По Галїфаксї, анґлїйскім містї корабельників, знайшов я француску гірску кріпость Квебек, відтак анґлїйско-француску мішанину в Монтріялю і в новій канадийскій столици Оттаві, а тут американьско-канадийску мішанину, де горожани знають ся на інтересах так само добре як Американцї, але знають ся і на висшій вартости житя.

Отсе якраз показало ся менї характеристикою Т о р о н т е, столицї провінциї Онтеріо. Тут не знайшов я вже анї слїду француской культури, котру ще навіть в Оттаві слїдно було яко домішку. Полицийн на улици був би тут мене так само не зрозумів, як би я був заговорив до него по французки, як его товариш в Квебеку, колиб я відозвав ся до него по анґлїйски. Серед множества церков занимали тут католицкі так само скромне місце як протестантскі серед католицких в Квебеку а мова, якою тут говорили, то не була француска але анґлїйска з домішкою ірийскої. Між ґазетами, які продавано на улици, не було вже між чужими французских але зато нїмецкі.

Але й анґлїйска культура не надавала сему місту своєї характеристики. Тут не видко було нїчого, що нагадувало би було борбу з американьским сусїдом як в Кінґстонї і улицею не машерувало войско в червоних кабатах як в Галїфаксї, тут не було сїрих шкотских хат як в Ярмитї та й не було такої аристократичної улицї як Шербрук в Монтріялю. Тут гудїла і шуміла тота сама демократична вигідність сполучена з невсипущою енерґією як то американьске житє в Чікаґо. Реклями піднимали ся понад фронти домів, виднїли ся на дахах а навіть наповняли воздух, бо звисали з орлів пусканих у воздух, через що могли їх тисячі людий нараз видїти. Вздовж улиць тягнули ся на кривих стовпах телефонічні і

їздять сими днями до Будапешту, аби переговорювати з угорским правительством в справі довозу арґентийского мяса.

Комісия реґулямінова австрийскої палати послів розпічне свою діяльність зараз по скликаню ради державної. Як звістно, теперішний реґулямін обовязує лише до дня 31 грудня с. р., отже комісия мусить перед тим покінчити свої праці.

Суботнішна рада міністрів в Парижи ствердила повну однозгідність всіх членів кабінету. Проґрама нового правительства буде виготовлена до вторка, в котрім то дни збере ся парлямент і сенат. Та проґрама буде обіймати проект реформи закона виборчого, адміністрациї, судівництва, шкільництва і т. д.

Новинки.

Львів, дня 7-го падолиста 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлї іменувало ад'юнктів почтових між иншими: Ів. Сабеллю у Львові, Конст. Кміцикевича в Коломиї, Дав. Андермана в Дрогобичи, Шишковского в Сіняві; Мойс. Кагане і Вікт. Ґембаржевского у Львові, Ад. Філїппа в Бориславі, Івана Стоґу в Станиславові і Як. Мерера у Львові а Президент дирекциї почт перенїс Дав. Андермана до Чорткова, Амв. Шишковского до Перемишля, а Ад. Філїппа до Гусятина.

— **Ліцитация.** Дня 10 падолиста с. р. о год. 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Стрий публична ліцитация невідобраних товарів як: вино, шампан, лїкери, рум, мід, олива, оцет, кава, чай, цукор, сїчкарня, начине, машини до шитя, образи, меблї, мило, фарби, скло, скіра, диван, грамофон, біле, сірники, одяги.

— **В Тернополи** відбудуть ся дня 11 падолиста с. р. сходини членів „Сільского Господаря". До обговореня е богато дуже важних і актуальних справ, тож просить ся о як найчисленнійшу участь. За Виділ філїї: О. Пл. Карпіньский.

— **Огнї.** В Мистковичах самбірского повіта згоріли дня 23 жовтня три доми і 6 стодол з цїлим сегорічним добутком. Загальна шкода виносить около 20.000 К і була обезпечена на 11.449 кор. Причиною огню було необережне куренє тютюну. — В Увсю підгаєцкого повіта згоріло дня 29 жовтня 5 загород селяньских, а в полуміни згинули також дві особи. Причина огню незвістна. — В Нароли селї чесанівского повіта згоріло минулого тиждня 10 загород селяньских. Шкода есть значна і не була обезпечена. — В маґазинї складу інструментів музичних п. Капраліка при улици Гетманьскій вибух в пятницю вечером огонь, ма буть в наслїдок того, що товари займали ся від бляшаної рури зелїзної печи, огріваючої склеп. Прохожі добачивши дим, який добував ся крізь щпари в дверех склепу завізвали сторожу пожарну, котра прибувши на місце виважила двері до маґазину угасила огонь. Шкода в знищених інструментах есть дуже велика.

— **Пригоди на зелїзницях.** З Бережан доносять: Дня 28 жовтня около 12 год. в полудне на шляху зелїзничім Козова - Слобода золота при кільометрі 68⁸/₁₀ в'їхав поїзд особовий ч. 3314 на рампі на віз належачий до селянина Якова Тимчишина з Викторівки, котрий сам собі отворив замкнену рампу перед поїздом, щоби міг переїхати через зелїзницю. Льокомотива вдаривши об віз поломила его на кусні і убила оба коні. Тимчишин вийшов щасливо з житем в тої пригоди. — Дня 31 жовтня о 10 год. в ночи наїхав поїзд ч. 15 на шляху Красне - Острів на стражника зелїзничого Йосифа Доухана з Острова і убив его на місци.

— **Дрібні вісти.** В пятницю пополудни падав у Відни перший сніг. Так само падав сніг в Будеєвицях, в Дечинї над Лабою, в Тироли і Швайцариї. — Арештований в Збидньові коло Надбржезя чоловік не есть Залоґом, але старокатолицкий сьвященик з Америки і називає ся Антін Пржеорский. Він приїхав був з Америки з листом еписк. Козловского до т. зв. Мариявітів, секти яка відорвала ся від польского духовеньства і сама про себе утворила церков. — Якийсь аґент крутить ся по селях і представляє ся яко аґент фірми „Аґрария" та нїби то продає селянам машини, а на то вимагає від них по 25 К. — Остерігаємо наших селян перед всїлякого рода мантїями і звертаємо увагу на то, що всякі машини рільничі найліпше замовляти через відділ „Торговельний при Головнім Видїлї „Сільского Господаря" у Львові (Ринок ч. 10 I поверх.) — П. Миколай Развмус згубив дві книжочки гал. каси ощадн. одну на 1000 К а другу на 429 К.

— **Управа Національного Музею ім. митр. Андрея Шептицкого** (у Львові пл. сьв. Юра ч. 5., давнїйше Церковний Музей) просить Вп. оо. духовеньство не приймати у себе ніяких осіб, що леґітимувались би грамотами Церковного Музея, виставленими (ориґінал і дуплїкат) на імя Антона Вишиньского. Бо ся особа, по скінчених повновластях збирати церковно-історичну старину для Церковного Музея виключно в яворівскім повіті, заявила управі Музея, що грамоти утрачені і тому не може єї — після жаданя управи — назад звернути. З огляду на се дня 16. жовтня 1909 р. були обі грамоти, видані на імя А. Вишиньского публичною заявою в ґазетах уневажнені. Тимчасом довідуємось випадково, що сего літа їздили по Бузеччинї і Золочівщинї, а може й инших місцевостях, два індивідуа з уневажненою грамотою А. Вишиньского і збирали церковну старину, як би для Церковного Музея. Тому, що А. Вишиньскому після 16. жовтня 1909 р. не було дано ніяке уповажненє до дальшого збираня для Церковного Музея і всї зношеня Церк. Музея а тою особою були зірвані, проте умильно просить ся всіх Вп. отців і громадяньскі власти, які сего літа поминутій особі що небудь для Церковного Музея передати доручили, донесли управі Церк. Музея (Львів пл. сьв. Юра ч. 5) проте, перечисливши можливо точно всї передані річи, щоб уможливити таким робом відобранє сих не переданих до нинї згаданими особами річей призначених для Церк. Музея. Колиб такі індивідуа ще в будучім осьмілились явитись знов в яких околицях у Вп. отців духовних або у громадских начальств, умильно просить ся грамоти задержати, для передачі Музеєви, а їх як обманців віддати публичній сторожі безпечности. Маючи на цїли і увазї тільки зібранє і збереженє нашої національно-культурної старини і збереженє єї від вивозу збирачами — баришівниками в чужі руки і землї, надїємось, що Вп. отцї і панове громада зрозуміють всю важність нинїшної відозви і каригідність описаного в нїй обману й не відмовлять в належній помочи публично-національній институциї.

— **Про рух в руских товариствах в Стрию** подає „Підгірска Рада" слїдуючі вісти:

З „Просьвіти". В послїдних часах відбулись люстрациї читалень „Просьвіти" в Вівни, Лукавици, Стриганцях, Татарску, Бережници і в Жулинї. В найблизшім часї отворять ся нові читальнї в Підгірцях, Ланах Соколівских і в Хромогорбі. Перші основуючі збори чит. „Просвіту" в Хромогорбі відбули ся в недїлю 6-го падолиста. Дахівкарня філїї тов. „Просьвіта" будує власну робітню з цементових бльоків, новий будинок буде за дві недїлї готовий до ужитку.

З „Сокола". Нові сокільскі „Січи" підчинені стрийскій окружній філїї повстали в Черници, пов. Миколаїв, в Гошові, п. Болехів. В найблизшім часї буде отворена Сокола

телеґрафічні дроти, від котрих улиці були ще більше видавали ся покручені як би не то, що они були по американьски широкі. Але при тім всім Торонто все таки не виглядало зовсїм по американьски. Я потребував лиш порівнати его чисті, добре удержані улиці зі страшно брудними в Чікаґо і ту ввічливість его публики на улицях з грубою простакуватостию публики в Ню-Йорку, щоби пізнати, що я опинив ся поза американьскою границею.

Як у людий так і у міст показує минувшість причину їх характеру. Торонто основали анґлїйскі кольоністи, котрі не хотїли відорвати ся від монархії, як то зробили Сполучені Держави. Такі „льоялїсти", як они себе називали, переходили по війнї о независимість цїлими громадами за границю і основували цїлий ряд цвитучих канадийских міст. Отже тут, в західній закутинї озера Онтеріо, знайшли они розвалини якогось укріпленого француского торговельного місця, знаного під назвою Форт Рульє, котрий около 1750 р. був кінцевою стациєю давного шляху торговельного, який ішов межи озерами Онтеріо і Гуроньским. Кілька хат, що стояли коло того форту, прибрали собі були індияньску назву околиці Торонто. Але льоялїсти, що около 1793 р. побудували тут були сїльце, назвали его в честь анґлїйского наслїдника престола Йорком і мали ту радість, що вже в слїдуючім роцї зроблено їх оселю столицею новооснованої провінциї Онтеріо.

Але пізнїйше анї провінция анї єї столиця не дуже розвивали ся. Сїльце се, котре сусїдні фармери прозивали Розкаль-Йорком, мало всего лиш девятьсот жителів, коли в 1812 р. вибухла війна з Америкою і загрозила его ествованю. Неприятель підпалив его два рази а для его жителів було то малою відрадою, що за спаленє его найбільної займавости, деревляного правительственного будинку анґлїйска армія спалила капітоль у Вашінґтонї.

Але в новім сьвітї горять міста лиш на то, щоби як тота птиця Фенїкс вийти з огню ще красшими і більшими. Так і з села Йорк зробило ся небавком місточко, що мало десять тисячів жителів. Середний захід наповняв ся тодї якраз людьми а торговля оживала знову довший шлях, на котрого кінци було то місточко. Оно скинуло тепер свою малозначну назву і прибрало ту, яку придумали колись Індияни, отже назвало ся Торонтом. Від половини минулого столїтя росло оно дуже скоро як і всї міста на заходї. В 1860 р. в тім часї мало оно 40.000 душ а вже в 1880 р. більше як ще раз тілько. Нове столїтє застало в нїм кругло 200.000 душ а нинї має оно 300.000 жителів. Зі всїх канадийских міст ще лиш один Монтріяль перевисшає Торонто.

Торонто, бачите, есть тим містом, що збирає всїлякі товари заходу а Монтріяль то знов місто, котре їх розвозить за границю. Оба сї міста доповняють ся взаїмно на канадийскім боцї подібно як Чікаґо і Ню-Йорк на американьскім боцї. Крім того має ще Торонто поза собою такий господарский край як ніяке инше місто в державі: тоту часть провінциї Онтеріо, що лежить межи озерами Гуроньским і Онтеріо. Зі сторони Канади заселені найгустїйше, тут держить ся село села, бо тут город Канади, де при лагіднім підсоню удає ся виноград, брескинї, ба навіть і фіґи. Сей край позаду зробив з Торонта не лиш велике місто торговельне, але й викликав в нїм великий промисл, в котрім займають найперше місце такі фабрики, які стоять в звязи з рільним господарством як і горальнї, бровари, млини, фабрики цукру і фабрики до вироблюваня рільничих машин.

Через Торонто переходять два найбільші шляхи зелїзничі в краю а то Канадийска зелїзниця Пасіфік і Ґранд Тренк Пасіфік а крім того розходить ся звідси ще й кілька побічних зелїзниць на всї сторон густо заселеної провінциї. З нетерпеливостию ожидає місто отвореня каналу Джіорджієн Бай (Georgian Bay), котрий проложить єму справну дорогу через край вздовж старого індияньского шляху, котрим ішла спершу торговля до сего місця над озером Онтеріо. Дорога від того місця де есть початок пяти великих озер коло Дюлют над горішним озером аж до моря буде тодї о сто миль коротша а Торонто і Монтріяль будуть дїлити ся зисками. Щоби господарске житє міста показати ще на двох числах, треба згадати, що вартість промислових виробів в 1906 р. обчислено кругло на 360 мілїонів корон а вивіз і довіз їх в тім самім роцї на кругло 480 мілїонів корон.

(Дальше буде).

в Рожанції, п. Сколе. — Вже зачали ся постійні вправи для членів другів і другинь і для учеників. В падолисті відбудесь заходом Сокола ґімнастично-вокальний попис.

Льокаль Міщаньскої Бесіди, переносить ся до комнат, які занимала читальня Касина і тов. руских женщин. Руске Касино переносить ся на місце „Міщаньскої Бесіди“. Через те зискає місце „Просьвіта“ і публична бібліотека яка остаточно найде приміщене.

Господарскі кружки при філії „Сільского Господаря“ засновано в Добряпах, Грабівци, Голобутові, Конюхові, Стриганцях, Ходовичах, Угерску, Татарску і Хромогорбі. Се як на наш повіт за мало, отже за примірои тих сіл нехай пійдуть всі села, щоб ані в однім не бракло того хосенного кружка.

Спілка для збуту худоби набула вже площу на уряджене згонової стайні, ваги і бюра для управителя, який приїде з рамени ц. к. міністерства рільництво (др. Пацак). Перший набір вийде до Відня вже в половині падолиста. Наші селяни повинні заінтересувати ся сею справою, бо ходить о їх власне добро. Спілка буде платити від живої ваги по такій ціні, яка є на віденьскім торзі. Хто хоче задатку, може єго сейчас в жаданій скількости одержати. Спілкою управляє п. Інокентий Захарів в Дулібах, п. Юрко Опришко в Грабівци і п. Володимир Устиянович, зелізничий урядник в Стрию.

— **Сокільскі наради.** В неділю дня 30 жовтня с. р. від год. 12 в полудне до 7½ вечером радили в сали львівского „Сокола“ відпоручники окружних філій над деякими важнійшими справами сокільскими. З 54 запрошених філій прибули відпоручники від філій: в Буську, Бучачи, Тернополи, Чорткові, Станиславові, Городенції, Коломиї, Долині, Стрию, Самборі, Стар. Самборі, Борини, Радимні, Містках, Бібрці, Ходорові, Жидачеві, Камінці стр., Жукові, Львові і ин., так що разом було 36 відпоручників, заступаючих 22 філій. На дневнім порядку були справи січово-сільскої орґанізациї (реф. др. Л. Цегельский) поділ на округи (реф. п. Л. Огоновский), здвиг в 1911 р. (реф. п. Ів. Боберский), уодностайнене однострою (реф. п. С. Горук), і окружні зізди (реф. п. Ів. Ігнат). По довгих і оживлених дискусиях ухвалено кількадесять резолюций, споміж яких наведемо важнійші. Ухвалено стреміти до заложеня Союза всіх руханкових, пожарних і спортових товариств. Кілька резолюций відносить ся до краєвого здвигу сокільского, який має відбути ся в 1911 р. у Львові при нагоді посьвяченя прапора львівского „Сокола“. Яко приготовленя до того здвигу мають відбути ся окружні наради сокільских відпоручників, а в грудни у Львові з'їзд відпоручників всіх сокільских філій з цілого краю. Крім того перед краєвим здвигом мають бути по округах окружні здвиги. Округів утворено 54, і їх осередками визначено живійші філії; крім округів отворено 12 областий. Задачею окружних філій є наглядати над філіями в окрузї, а областні філії мають наглядати над окружними. Що до сокільского однострою збори затвердили дотеперішний однострій сірої краски і поручили справляти єго всім членам руханкових і пожарних міских філій. Знесено при тім однострою лише чорний топорець. Члени сільских філій мають носити однакову одіж уживану в своїй місцевости, сокільску шапку, синю ленту (голова, начальник і містоначальник синьо-жовту), синьо-жовту опояску на рукаві яко відзнаку старшини і чорний топорець. Сокілки по містах мають носити подібні однострої до мужеских з тим, що спідниця сірої краски має бути з лекшої материї, а допускаємі є також одяги без кабата. Сокілки по селах мають уживати народних строїв вишиваних з сок. шапкою і лентою. Для Січий, які є філіями львівского „Сокола“, приписаний є однострій той самий, що для Соколів. Пожарний однострій остав той самий, що доси. Всі резолюциї недільних нарад стреміли до підготованя краєвого здвигу і коли би їх провінция виконала, то сей перший краєвий сокільский здвиг був би справді величезний.

— **Самоубийства.** В суботу по полудни кинула ся до ставу Пелчиньского якась незвістна женщина. Два ученики ґімназияльні, які случайно переходили попри став, побачивши тіло плаваюче на воді, видобуло єго на беріг і дали знати на поліцию. На місци явила ся комісия з др. Серковским, котрий міг вже лиш смерть сконстатувати. Погибша єсть середного росту, і була убрана в попелясту сукню, чорну пелерину і чорний жалібний капелюх, котрий разом з торбинкою поклала на поручу огорожі, якою обведений ставок. Могла мати літ 50, а судячи по вінчальній обручці, була жінкою або вдовицею; паперів при ній не знайдено ніяких. Самоубийниця мабуть походила зпоза Львова, бо питала робітника Станислава Кобуза, працюючого при направі бруку на ул. Піярів, де єсть став Пелчиньский. — З Перемишля доносять: В лісї недалеко села Великі Буди, повісив ся на дереві 25-лїтний мужчина, Густав Бінек, асистент податковий з Радимна. Причиною самоубийства мав бути розстрій нервовий.

Телеґрами.

Відень 7 падолиста. На католицких зборах з протестом против виступленя бурмістра Риму Натана, референт др. Порцер заявив, що справа независимости Папи мусить бути управильнена в дорозї межинародній. Натан обидив не лиш Папу, але виступивши против доґмату непогрішимости і культу Пречистої Діви, обидив цілий католицкий сьвіт. Резолюцию Порцера принято одноголосно.

Відень 7 падолиста. Комісия угорскої делеґациї розпочала нині наради над босаньским кредитом. Референт поставив внесене висказати признане і вотум довіря спільному міністрови скарбу Бурянови.

Відень 7 падолиста. Прибули тут еп. Чехович і архієп. Теодорович.

Сараєво 7 падолиста. На босаньско-турецкій граници межи Увацом а Рудном прийшло до стрілянини межи австрийскими жандармами а турецкою сторожию пограничною з причини, що жандарми не знаючи терену, переступили через границю. З жандармів ніхто не ранений.

Берлин 7 падолиста. Сазонов виїхав вчера в ночи о годині пів до 11 назад до Петербурга. На двірци попращали єго Кідерлен-Вехтер і члени российскої амбасади.

Лїсбона 7 падолиста. Міністри війни і справ внутрішних виїхали до Порто і иньших міст Портуґалії, щоби відбути перегляд войска.

Константинополь 7 падолиста. Нині буде підписана угода межи Портою а ґрупою німецких фінансістів в справі позички.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

— **Подорож довкола землі,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педагоґічного у Львові. Ціна 1 К 50 с.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Иосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10. 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, **9·35**, **2·23**, 10·36 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найкористнїйшими усліями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числ льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документа. В тім напрямі почтинив банк гіпотечний як найдальше ідучі заряджуня.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зар дом І. Недопада.